

F S S P X

De Monstrans

“Instaurare omnia in Christo”

Nieuws uit de Hemelstraat

De geest van het
Priesterschap (deel 2)

Zomer 1988 (deel 3/3)

EK-zomerkamp te Croy (NL)

Historiek van de Kapel van het
Allerheiligste Sacrament

De H. Maternus

Ik ben arm geboren, ik heb arm
geleefd en ik wil arm sterven.

Testament van Sint-Pius X.

Leven zonder God en de teloorgang van de moed

E.H. Louis Bochkoltz

Beste gelovigen,

Op 8 juni 1978 schokte Aleksandr Solzjenitsyn de westerse wereld met zijn beroemde openingstoespraak aan de Harvard Universiteit, *A World Split Apart*. Hij, de overlevende van de Russische goelags, was Nobelprijswinnaar voor literatuur geworden nadat hij in zijn boeken de communistische wreedheden aan de kaak had gesteld. Dit leidde tot zijn ballingschap, eerst in Zwitserland, maar vooral in de Verenigde Staten, waar hij, midden in de Koude Oorlog, werd verwelkomd als verdediger van de vrijheid tegen de Sovjetonderdrukking. Uitgenodigd op Harvard, verwachtten de toehoorders van zijn toespraak niet dat de beroemde schrijver het Westen op de proef zou stellen. Zijn toespraak zou kunnen worden samengevat met een citaat: "De teloorgang van de moed is voor een buitenstaander misschien wel wat vandaag in het Westen het meest opvalt".

Wat zijn de oorzaken van deze achteruitgang? Hij ontwikkelt ze: te veel welvaart; de westerse maatschappij heeft ervoor gekozen zich te laten regeren door het juridische leven (wetten) en niet door het morele leven; de verdediging van de rechten van het individu heeft hen hun plichten doen vergeten; de pers is zonder morele verantwoordelijkheid; alleen 'modieuze ideeën' worden toegelaten in de publieke opinie; het westerse systeem bevindt zich in een toestand van geestelijke uitputting.

Hij gaat nog verder: "Geen enkel wapentuig, hoe groot ook, zal het Westen helpen zolang het zijn verlies aan wilskracht niet te boven komt". "Om zich te verdedigen moet men bereid zijn te sterven, en dit bestaat slechts in kleine hoeveelheden in een maatschappij die is opgevoed in de cultus van het aardse welzijn".

Zijn oplossing: de mens moet weer geestelijk worden om niet te sterven. Wij moeten ons losmaken van het materialisme om de plaats van God terug te vinden.

Dat was 1978! Dit zijn de woorden van een schrijver.

De patroonheilige van onze Broederschap, de grote Paus Pius X, had als motto de woorden van Paulus aan de

Efeziërs genomen: "Omnia instaurare in Christo", "alles in Christus herstellen".

En één van de meest opvallende deugden waarmee de H. Paus Pius X dit motto zijn leven lang heeft toegepast, was de deugd van armoede, waarmee hij ons eraan herinnerde dat het onmogelijk is tot God op te stijgen, maar zelfs om überhaupt te stijgen door materiële goederen te zoeken. St.-Pius X werd niet getroffen door het 'verval van de moed', een gevolg van het materialisme, integendeel.

Aan de vooravond van zijn dood begon St.-Pius X zijn testament met een aanroeping tot de Allerheiligste Drieuldigheid, gevolgd door een daad van vertrouwen in de goddelijke barmhartigheid, waarna hij toevoegde:

"Ik ben arm geboren, ik heb arm geleefd en ik wil arm sterven. Ik smeeek de Heilige Stoel mijn zusters Anne en Marie een pensioen toe te kennen van ten hoogste 300 francs per maand, en mijn bediende een pensioen van 60 francs".

Hij vraagt dat zijn begrafenis zo eenvoudig is als de liturgische regels toestaan. Hij verbiedt de balseming van zijn lichaam, en wil dat hij in de ondergrondse van de Vaticaanse basiliek wordt begraven.

Wat St.-Pius X naliet aan zijn zusters was nauwelijks genoeg om hen van voedsel en onderdak te voorzien. Daarom bleven de familieleden van de Dienaar van God na zijn dood in dezelfde nederige toestand waarin zij verkeerden toen hij tot de Heilige Stoel werd verheven.

Beste lezers, wij allen die getroffen zijn door het heersende materialisme, allen die verleid worden door meer geld, comfort en luxe, laten wij het voorbeeld van onze patroonheilige Sint-Pius X eens bekijken. Moge ons verlangen ook zijn om alles in Christus te herstellen. Het geestelijk welzijn van onze zielen, de zielen van onze kinderen en onze vrienden is het grootste goed dat er is. Als de bescherming van dit goed offers vraagt (naar de H. Mis gaan, naar de catechismus, naar de Eucharistische Kruistocht ...), laten wij dan God en zijn zalige Moeder vragen de moed niet op te geven.

De geest van het Priesterschap (deel 2)

Mgr. Marcel Lefebvre

Noot: Dit is de twaalfde brief van het boek *Lettres pastorales* ('Pastorale brieven'). Wij zijn van plan de verschillende brieven te publiceren in *De Monstrans*.

Een ander gevolg van dit zaligmakend aspect van ons priesterschap en van dit goddelijk karakter van de Missie: Wij moeten ons altijd en overal tonen als "Mannen van God". Het is te zeggen altijd de ingesteldheid van een priester hebben en een diep respect voor de zielen hebben, terwijl wij zorgvuldig vermijden wat hen in ons van God zou kunnen verwijderen. Bekijk dat als een echte misdaad, het is een echt schandaal: terwijl wij gewijd en gezonden zijn om de zielen tot God te verheffen, zouden wij hen de gelegenheid geven om te twijfelen aan de heiligheid van ons priesterschap, aan de waarachtigheid van onze Missie. Wat een verschrikkelijke verantwoordelijkheid! Onze Heer heeft voor dit schandaal harde woorden gebruikt.

Moet ik de concrete gevolgen aanduiden? In onze houding en in onze kleding zou er niets mogen zijn dat ons menselijk karakter op de voorgrond doet treden en dat ons priesterlijk karakter doet verdwijnen. Ik wil geen details bespreken die enkel betrekking hebben op een paar individuele gevallen. Maar toch herinner ik aan de algemene voorschriften van kerkelijke voorzichtigheid en wellevendheid.

De kerkelijke klederdracht is verplicht in het bisdom, het is te zeggen de zwarte of witte toog. Men mag hem enkel uitdoen voor smerig werk en niet in het openbaar. Men kan een kaki of grijze toog gebruiken voor rondreizen in de brousse of om voertuigen te besturen. Men mag de grijze toog niet dragen in de steden.

Dat men zich nooit ongepast gedrag of ongepast gezelschap veroorlooft! De oversten moeten erover waken de richtlijnen inzake de maaltijden in de stad, vooral 's avonds, inzake het bezoek aan bioscopen, inzake het bezoek aan stranden, enz. in de praktijk te brengen. Wat een illusie te geloven goed te doen door regelmatige aanwezigheid bij families of door

het bezoek aan personen en plaatsen of op momenten die terecht zorgen voor negatieve bedenkingen bij het apostolaat van heel de clerus.

De echte priester heeft deze raad niet nodig. Zijn priesterlijke voorzichtigheid, zijn delicate en vastberaden bezorgdheid voor het welzijn van de zielen, doen hem een hekel hebben aan deze compromissen met de geest van de wereld. De zielen, die verlangen een man van God te vinden, vergissen zich niet en gaan instinctief naar een priester waarvan alleen de aanwezigheid al verheft en heiligt. Deze priester zal niet verlegen of hooghartig zijn. Maar zijn priesterlijk gevoel zal hem deze uitgelezen hoffelijkheid geven die voortkomt uit het respect voor de mensen en voor de zielen en uit een oprechte eenvoud. Zijn gevoel voor het goddelijke zal hem zonder aarzelen doen begrijpen welke bezoeken ongepast of zelfs gewoon nutteloos zijn.

Ik vermeld hier niet alles wat de pastoraal leert aan de van ijver vervulde priester. Als het God belieft, zal ik dit in een andere brief beschrijven.

Ik kom dus tot het derde aspect van ons priesterschap: een priesterschap van opoffering, van zelfverloochening, van onbaatzuchtigheid.

Priester willen zijn om de naastenliefde te beoefenen zonder zelfverloochening, dat is onze oorsprong, die de Christus is, ontkennen. Dat is niet weten wie we zijn.

Ik denk dat het overbodig is uit te weiden over de noodzaak van het offer en de boetedoening in het christelijk leven en des te meer in het leven van de priester.

Maar toch kan ik niet anders dan vaststellen dat een veel voorkomende oorzaak van de middelmatigheid van een priesterschap zich heden ten dage manifesteert in wat men noemt "de schaamteloze". Ik zou hierover makkelijk vele

bladzijden vol kunnen schrijven.

Men vindt ze in de relaties met de leidinggevendenden, in de relaties met de confraters en in de relaties met de gelovigen.

Men zou kunnen denken dat ze helaas ook bestaan in het domein van het geweten.

Men mankeert de geest van het geloof in de gehoorzaamheid, deze deugd die het kader vormt van het leven van Onze Heer, die het teken is van de Geest van God in een ziel ... Men ziet God niet meer in de besluiten van de leidinggevendenden. De canonieke bisschoppelijke visitaties in de parochies of de missies ondervinden dit in talrijke details.

De oversten van de parochies en missies doen ofwel afstand van hun gezag, plaatsen zich op dezelfde hoogte als hun onderpastoors of geven er zich rekenschap van dat het niet meer mogelijk is een zekere discipline te vragen van hun medewerkers.

Dat men mediteert over het leven van Onze Heer of dat van de Maagd Maria, waar alles gehoorzaamheid, nederigheid, het wegcijferen van zichzelf voor God en voor alles wat van God komt, is.

In de relaties met de confraters is dit nog veel duidelijker. Mits de "schaamteloze" zich nog een beetje meer laat gelden, zal men zeggen *Homo homini lupus, sacerdos sacerdoti lupus* (*De mens is een wolf voor de mens, de priester is een wolf voor de priester*). Ik durf de verschillende uitingen van deze geest niet opsommen! Het zou te ontluisterend zijn.

Maar denk aan al de dagen verloren gegaan door grillen en die een ontregeld gemeenschapsleven tot gevolg hebben. Vertragingen, onnauwkeurigheden, vergetelheden. Het grote stilzwijgen na 21 uur wordt niet nageleefd: in plaats van zichzelf te irriteren, verkiest men anderen te storen. Voeg hier het gedrag aan toe wanneer men zich begeeft naar een naburige gemeenschap of naar de procureur: doet men zijn best om geen schande te veroorzaken, om respectvol te zijn tegenover zijn confraters?

En als men kijkt naar de relaties met de gelovigen, vindt men eveneens zonder probleem dezelfde geest terug in de onnauwkeurigheden in de plechtigheden, de vertragingen in de te horen biechten en in het geven van de catechismus.

U zal zelf heel gemakkelijk de gevolgen van een verslapping in de discipline van de priesterlijke of religieuze ziel ontdekken.

De oversten mogen in de vergaderingen niet aarzelen te wijzen op deze mankementen die duiden op een gebrek aan edelmoedigheid, een schuldige nalatigheid en die een atmosfeer van lauweheid doen ontstaan in het priesterlijk milieu. Een lauweheid, die als pijnlijk wordt ervaren door de gelovigen en die afvalligheid riskeert te veroorzaken bij diegenen die zwak zijn.

Ah! Als wij ons priesterschap terug naar waarde zouden schatten in onze geesten en onze harten. Dit priesterschap, dat zo groot en zo edel is, dat wij nooit genoeg kunnen doen om het ten volle te beleven. In deze meditatie zouden wij dan de wil terugvinden om nederige en gehoorzame dienaars te zijn, helemaal onderworpen aan de wil van de Heer, barmhartig en ijverig voor onze naaste op zo een manier dat wij hem niet onaangenaam zouden willen zijn en hem des te meer voor niets ter wereld zouden willen te schande maken.

Herinneren wij aan het voorbeeld van de Heilige Paulus, zo bezorgd om niemand tot last te zijn en om geen enkele ziel te schandaliseren, teneinde alles te zijn voor Jezus Christus. Laten wij onze geest van geloof door onze gebeden nieuw leven inblazen en de levende Christus in ons zal ons de moed geven om ons zelf te verloochenen, om volgzame instrumenten te zijn in zijn goddelijke handen.

Dat moet ons ideaal zijn. Als u deze regels een beetje hard en streng vindt, wil dan geloven dat zij uit een hart komen dat u allen en elk van u in het bijzonder enorm lief heeft. Ik heb maar één doel, één verlangen om u dit te schrijven: u gelukkig maken in een ten volle beleefd priesterschap hier beneden en vervolgens in de eeuwigheid en door u de door God uitverkoren zielen tot een echt christelijk leven te brengen, de garantie voor hun eeuwige zaligheid.

Over enkele dagen zal ik in Rome zijn. Ik zal niet nalaten aan u te denken, aan uw medewerkers, broeders, zusters, catechisten, aan uw gelovigen en aan al diegenen die het nog niet zijn, wanneer ik de zegen van de nieuwe opvolger van Petrus zal ontvangen.

U moet ervoor zorgen een dankmis op te dragen om God te bedanken die waakt over het voortbestaan van zijn Kerk.

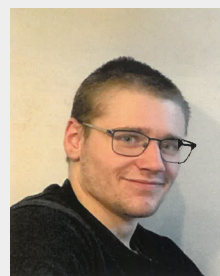
Moge Onze-Lieve-Vrouw van Popenguine waken over haar priesters en moge zij u en uw apostolaat zegenen.

La Croix-Valmer (Var), op het feest van de HH Apostelen Simon en Judas, de 26e oktober 1958.

Augustin W.L. Clauw

geboren te Antwerpen
op 29-10-2003
overleden te Antwerpen
op 10-08-2022

Zomer 1988 (deel 3/3)

E.H. Jean-Michel Gleize, Porte Latine

Zijn Mgr. Lefebvre's wijdingen tegen de wil van de Paus een schismatieke daad? Zijn ze alleen maar ongehoorzaamheid aan een rechtmatig voorschrift? Zonder de nodige onderscheiden kan het betoog waarmee Ecclesia Dei de gelovigen der Broederschap Sint-Pius X van antwoord probeert te dienen slechts leiden tot een onhoudbaar dilemma.

In het tweegesprek van de rubriek “theologie”, op de webpagina “Claves.org” van 27 april 2022, maakt Pater de Blignières gewag van de studie die in 1983 door Pater Josef Bisig aan Mgr. Lefebvre werd voorgelegd, en die na de wijdingen van 30 juni 1988 werd hernomen in de vorm van een brochure getiteld *Du sacre épiscopal contre la volonté du pape, Essai théologique collectif de membres de la Fraternité Saint-Pierre* (FSSP, District Frankrijk, 5, rue Mac Donald, 18000 Bourges). Die studie had vanzelfsprekend tot doel het standpunt van priesters en gelovigen te verdedigen die weigerden Mgr. Lefebvre te volgen in diens beslissing om tegen de wil van de Paus tot bisschopswijdingen over te gaan.

2. Het hoofdargument dat door die studie wordt geopperd, en in paragraaf IV van het eerste deel voorkomt, is dat een bisschopswijding die niet alleen **zonder** de wil van de Paus, maar ook en vooral **tegen** diens uitdrukkelijk aangegeven wil wordt verricht op zich of intrinsiek een verkeerde daad is: “Het probleem van de wijdingen van 30 juni is: ze zijn tegen de uitdrukkelijke wil van degene wie alle rechtsmacht is gegeven (principaliter) als zichtbaar Hoofd van de Kerk.”¹ En die daad is verkeerd, voegt Pater de Blignières eraan toe, de inhoud van Pater Bisig's studie hernemend, omdat ze een bestanddeel van het katholieke geloof aantast, namelijk de noodzakelijke hiërarchische gemeenschap met de andere katholieke bisschoppen, gemeenschap waarvoor de bisschop van Rome borg staat. Maar tast ze die op zichzelf aan of in haar gevolg? ... Het is hier

dat de conclusies van de stichters der “Ecclesia Dei”-strekking een beetje overhaast lijken te zijn getrokken.

Schismatieke daad op zichzelf of ongehoorzaamheid die een schisma met zich meebrengt?

3. In het Motu proprio *Ecclesia Dei adflicta* wordt die daad niet gekwalificeerd als “schismatiek” op zichzelf, maar in haar noodzakelijke consequentie: “Op zichzelf [in semetipso] is die daad er een van ongehoorzaamheid tegenover de Kerkvorst geweest in een materie die zeer gewichtig en van kapitaal belang voor de eenheid van de Kerk is, aangezien het gaat om de wijding van bisschoppen waardoor de apostolische opvolging wordt voortgezet. Daarom heeft een dergelijke ongehoorzaamheid, die een werkelijke verwerping [repudiatio] van het primaatschap van de bisschop van Rome met zich meebrengt [secum quae infert]², een schismatieke daad tot gevolg [efficit]³”. De oorspronkelijke Latijnse tekst van de Heilige Stoel maakt hier dus duidelijk het onderscheid tussen de specifieke aard van de daad (een ongehoorzaamheid) en het gevolg ervan (een schisma). Kortom: een daad van ongehoorzaamheid die vervolgens een schisma met zich meebrengt.

4. Vanwaar die consequentie? Vanwaar dat oorzakelijke verband tussen ongehoorzaamheid

en schisma? Nummer 3 van het Motu proprio *Ecclesia Dei adflicta* legt het duidelijk uit: de ongehoorzaamheid aan de Paus doet zich voor “in een materie die zeer gewichtig en van kapitaal belang voor de eenheid van de Kerk is”. Het is dus de materie, namelijk het door omstandigheden bepaalde voorwerp, het concrete en feitelijke voorwerp, waar de ongehoorzaamheid op slaat die het schisma met zich meebrengt. Dat door omstandigheden bepaalde voorwerp bestaat in de weigering om rekening te houden met het voorschrift van de Paus (wat het voorwerp an de ongehoorzaamheid als zodanig is, het voorwerp dat in elke daad van ongehoorzaamheid voorkomt, ongeacht wat die zij) precies wanneer het gaat “om de wijding van bisschoppen waardoor de apostolische opvolging wordt voortgezet” (wat het door omstandigheden bepaalde voorwerp is van de concrete en bijzondere daad van ongehoorzaamheid die Mgr. Lefebvre wordt verweten).

5. Die onderscheiden zijn heel belangrijk, want ze maken het ons mogelijk om de houding van Mgr. Lefebvre te rechtvaardigen: onderscheid tussen een daad van ongehoorzaamheid en het gevolg ervan enerzijds, onderscheid tussen diezelfde daad van ongehoorzaamheid en de materie ervan anderzijds. Als men ze loochent, of op zijn minst weglaat door overhaast te concluderen, zoals Pater Bisig en Pater de Blignières lijken te doen, biedt dat zeker een gemakkelijke gelegenheid om de daad van 30 juni 1988 in diskrediet te brengen. Maar een dergelijk diskrediet zij ontoelaatbaar op grond van de letterlijke teksten die door Rome zijn gepubliceerd.

6. De argumentering van Pater Bisig, die bij die van het Motu proprio *Ecclesia Dei adflicta* aansluit, is als volgt. “De apostolische opvolging overdragen tegen de wil van de Paus is een schismatieke daad. Welnu, de wijdingen van 30 juni 1988 dragen de opvolging over tegen de wil van de Paus. Daarom zijn de wijdingen van 30 juni 1988 een schismatieke daad”.

Formele apostolische opvolging en materiële apostolische opvolging

7. De eerste bewering is onbetwistbaar, mits men goed begrijpt wat “apostolische opvolging” precies is: het gaat om de opvolging in de bestuursmacht over de Kerk, de rechtsmacht, die alleen door de Paus kan worden verleend. Het is onder theologen⁴ gebruikelijk om een onderscheid te maken tussen

een materiële apostolische opvolging en een formele apostolische opvolging. Een dergelijk onderscheid wordt helder verwoord in de Encycliek *Ad apostolorum principis* van Pius XII. De eerste is een apostolische opvolging in de oneigenlijke zin, waarbij alleen de geldige wijdingsmacht wordt gehandhaafd, maar niet de rechtsmacht. De tweede is de exclusieve eigenschap van de bisschoppen die de apostelen opvolgen in de wijdingsmacht én de rechtsmacht. Tegen de wil van de Paus de formele apostolische opvolging overdragen is een schisma; tegen de wil van de Paus de materiële apostolische opvolging overdragen is geen schisma, maar een daad van ongehoorzaamheid. Laat ons eraan toevoegen: de rechtsmacht overdragen tegen de wil van de Paus betekent ingaan tegen het goddelijke recht en geen enkele uitzondering, geen enkel noodgeval kan daarom een dergelijke overdracht rechtvaardigen. Echter, de wijdingsmacht overdragen tegen de wil van de Paus betekent ingaan tegen het kerkelijke recht en daardoor kunnen sommige uitzonderlijke omstandigheden die overdracht rechtvaardigen, onder meer wegens een noodgeval.

8. De tweede bewering [“de wijdingen van 30 juni 1988 dragen de opvolging over tegen de wil van de Paus”] is onwaar als men de overdracht van de formele opvolging bedoelt en waar als men die van de materiële opvolging bedoelt. Als men de tweede bewering in die laatste zin begrijpt, dan kan de conclusie dat de wijdingen van 30 juni een schismatieke daad zijn er niet uit volgen. Immers, tegen de wil van de Paus alleen maar de materiële apostolische opvolging overdragen is geen schisma. Aangezien het precies dat is wat met de wijdingen van Ecône is gedaan, kan het argument van Pater Bisig de conclusie niet hardmaken.

Priorij van het Allerheiligste Sacrament
Hemelstraat, 23
2018 Antwerpen
hemelstraat.info@fsspx.be

Mariale retraite
In Antwerpen

10-15 oktober
Gepredikt door EE.HH.
Verlinden & De Clercq

Rechtmatig voorschrift en onrechtmatig voorschrift

9. Zouden de wijdingen van Ecône niettemin een ongehoorzaamheid zijn? Alles hangt hier af van de gegrondheid en de rechtmatigheid van het voorschrift waartoe Mgr. Lefebvre door Johannes Paulus II werd aangespoord.⁵ Als de noodtoestand in de Kerk waar blijkt te zijn, en hij blijkt waar te zijn indien de toepassing van Vaticanum II het zielenheil ernstige schade berokkent, dan is het voorschrift van Johannes Paulus II niet rechtmatig, want het druist in tegen het gezag van God, God die wil dat iedere bisschop de Kerk het noodzakelijke middel geeft voor het zielenheil, in dit geval een wijding van bisschoppen die onaangetast zijn door de dwalingen van Vaticanum II. Door die wijding te verrichten heeft Mgr. Lefebvre dus geen enkele daad van ongehoorzaamheid gesteld, maar integendeel een daad van heldhaftige gehoorzaamheid aan de goddelijke wil verricht. Als daarentegen de noodtoestand in de Kerk niet waar blijkt te zijn, en hij blijkt niet waar te zijn indien de toepassing van Vaticanum II het zielenheil geen ernstige schade berokkent, dan blijft het voorschrift van Johannes Paulus II rechtmatig, en heeft Mgr. Lefebvre een daad van ernstige ongehoorzaamheid gesteld. Om te kunnen besluiten zijn de argumentering van Pater Bisig alsook de herneming hiervan door Pater de Blignières beide gedwongen de noodtoestand te ontkennen, en daartoe ook de ernst van de schade aan het zielenheil die door Vaticanum II is veroorzaakt.

10. Pater de Blignières zit aldus tussen hamer en aambeeld. Hij is verplicht de ernst van de schade aan de zielen te minimaliseren, schade die door toepassing van Paus VI's *Novus Ordo Missae* is toegebracht, wil hij alle rechtmatigheid aan het initiatief van 30 juni 1988 ontzeggen en de berisping ervan door het Motu proprio *Ecclesia Dei adflicta* rechtvaardigen, Motu proprio waaraan de gelijknamige strekking haar ontstaan dankt. En precies van die minimalisering wordt duidelijk genoeg blijkt gegeven in het derde "Vrije gesprek over de zomer van '88" van de rubriek "theologie" (gepubliceerd op de webpagina "Claves.org" van 28 april 2022). Onze theoloog citeert het oordeel van het *Kort kritisch onderzoek van de Novus Ordo Missae* en haast zich om toe te lichten: "Maar let op. Dit oordeel is een conclusie van theologen en het maakt vanzelfsprekend geen aanspraak op het gezag van een magisteriële tekst. [...] Het wordt als volgt verwoord door het *Kort kritisch onderzoek: de nieuwe Ordo Missae* [...] neemt

op indrukwekkende wijze afstand, zowel in het geheel als in het detail, van de katholieke theologie der Heilige Mis, zoals die op de XXste zitting van het Concilie van Trente is verwoord. Dat laatste legde definitief de 'canons' van de ritus vast en wierp daardoor een onoverkomelijke barrière op tegen elke ketterij die de volheid van het mysterie zou kunnen aantasten. Men spreekt van een afstand en niet van een tegenspraak; en die afstand wordt genoemd in verband met de theologie en niet met het geloof."

11. Maar om dan weer aan de hooivorken van het Motu proprio *Traditionis custodes* te ontsnappen en – voor hemzelf en de zijnen, niet voor het goede volk Gods als geheel – het exclusieve gebruik van de traditionele *Ordo* van de H. Paus Pius V op te eisen, is diezelfde Pater de Blignières eveneens verplicht de toepassing van Paus Paulus VI's *Novus Ordo Missae* elke dwingende kracht te ontnemen. Aldus doet hij in *Sedes sapientiae*, het tijdschrift van de Broederschap van Sint-Vincent Ferrer.⁶ Pater de Blignières geeft als voorbeeld van een verkeerde onvoorwaardelijke gehoorzaamheid de – in zijn ogen betwistbare – houding van wijlen kardinaal Journet, die zich er door zijn geweten toe gehouden achtte de *Novus Ordo* van Paulus VI aan te nemen "in naam van de gehoorzaamheid" en hij gaat zelfs zo ver dat hij zegt: "als men beweerde dat sacramentele concelebratie vereist zij als teken van verplichte gemeenschap voor een priester die een ambt wenst te ontvangen, dan zou men een praktijk zonder rechtsgrond en zonder uitstaans met de ware notie van gemeenschap invoeren. [...] Een wijs oordeel zou noodzakelijk zijn namens de priester in kwestie. Het zou afhangen van een theologisch oordeel, en in dit geval de Stichtingsakten van de Instelling waarvan hij lid is. Hier is nogmaals helemaal geen sprake van onvoorwaardelijke gehoorzaamheid". Nochtans heeft de Paus, los van wat het tot dusver geldende recht voorziet, de macht om voortaan een dergelijke concelebratie te vereisen, om redenen die hij gegrond acht. En het is trouwens die vereiste die door de Heilige Stoel is verwoord in de *Antwoorden op de dubia* [twijfelpunten, NVDV] van 18 december 2021.

12. En nu? Enerzijds zou Mgr. Lefebvre "schismatiek" en "ongehoorzaam" zijn, omdat hij de zielen het middel tot blijvende heiliging heeft willen geven ondanks de invasie door een *Novus Ordo Missae* die het geloof ernstige schade toebrengt. Anderzijds zou diezelfde *Novus Ordo Missae*, die slechts afstand neme van de theologie, niet van het geloof, niet in staat zijn om tot gehoorzaamheid te verplichten en de vereiste van concelebratie zou

moeten worden betwist door een wijs oordeel. Hoe is die slingering te verklaren? Hoe is die weigering om te concelebreren in een ritus die kettters noch schismatiek wordt geacht, te verzoenen met een zodanige nadruk op dat bestanddeel van het katholieke geloof, de hiërarchische gemeenschap, in naam waarvan de wijdingsdaad van Mgr. Lefebvre schismatiek wordt bevonden?

13. Het is in elk geval duidelijk dat de gelovigen van de “Ecclesia Dei”-strekking worden geconfronteerd met hetzelfde dilemma dat reeds op het ogenblik van het Concilie door Mgr. Lefebvre is gesteld: “Moet men protestants worden om een goede katholiek te blijven?”⁷ Moet men om de traditionele liturgie te bewaren het risico nemen de geest ervan te verliezen door de nieuwe te aanvaarden? Het is om aan dat dilemma te ontsnappen dat de stichter van de Broederschap Sint-Pius X overging tot de wijdingen van 30 juni 1988. Door die wijdingen af te doen als een “zeer ernstige inbreuk op de eenheid van de Kerk” raadt Pater de Blnières de gelovigen die aan de traditionele liturgie gehecht zijn af, hun toevlucht te nemen tot de erediensten van de priesters der Piusbroederschap. Maar om hen echt in de “Ecclesia Dei”-strekking te houden is er geen andere oplossing dan de gehoorzaamheid aan de *Novus Ordo Missae* van Paulus VI te ontkennen. De tijd zal leren of de gelovigen vatbaar zijn voor dit soort strategie. Maar het lijkt geen twijfel dat die laatste hun reeds het noodzakelijke middel ontnemt om het overleven van de ware H. Mis te verzekeren.

VOETNOTEN

- ¹ Eerder geciteerde studie, pp. 48–49.
- ² De Franse vertaling die op de webstek van het Vaticaan staat, is verkeerd en onnauwkeurig, aangezien ze zegt: “qui constitue en elle-même” [die op zichzelf (...) vormt] om “secum infert” weer te geven. Het betekenisverschil is des te flagranter, daar hoger in hetzelfde nummer 3 van het Motu proprio de Latijnse uitdrukking “in semetipso” wordt gebruikt voor wat exact overeenkomt met het Franse “en elle-même” [c.q. het Nederlandse “op zichzelf”].
- ³ Diezelfde vertaling is zeer dubbelzinnig wanneer ze zegt: “constitue un acte schismatique” [vormt een schismatieke daad] om “efficit” weer te geven. Immers, in eerste betekenis kan het Franse werkwoord “constituer” zeker een doelmatigheid aanduiden, zoals wanneer wordt gezegd dat bijvoorbeeld een decorateur een boeket bloemen “vormt” [samenstelt]. De gewone en gangbare betekenis van de uitdrukking is een tweede die synoniem staat voor “op zichzelf zijn”, zoals wanneer wordt gezegd dat de zonde van gulzigheid *op zichzelf* een vorm van onmatigheid is.
- ⁴ Dominique Palmieri, *Prolegomenon de Ecclesia*, § 26, p. 215-216 ; Louis Billot, *L'Eglise. I – Sa divine institution et ses notes*, question 6, thèse 9, n° 367, 371-372, pp. 306-307; 309-310; Charles Jourmet, *L'Eglise du verbe Incarné*, t. 1, Desclée, 1955 (2e éd.), pp. 698-699.
- ⁵ “Met een vaderlijk hart, maar ook met de ernst die de tegenwoordige omstandigheden eisen, spoor ik u, eerwaarde Broeder, aan om af te zien van uw voornemen, dat slechts een schismatieke daad zal kunnen blijken te zijn als het wordt verwekelijkt, daad waarvan de

onvermijdelijke, theologische en canonieke, gevolgen u bekend zijn” (Brief van Paus Johannes Paulus II van 9 juni 1988). Die brief van de Paus is een antwoord op een eerdere brief van 2 juni, waarin Mgr. Lefebvre nochtans had verduidelijkt: “Om het geloof van ons doopsel ongeschonden te bewaren hebben wij ons moeten verzetten tegen de geest van Vaticanum II en tegen de hervormingen waartoe dat concilie de aanzet heeft gegeven. De valse oecumene, oorzaak van alle conciliaire vernieuwingen – in de liturgie, in de betrekkingen tussen Kerk en wereld, ja zelfs in de opvatting over de Kerk zelf – voert de Kerk naar de ondergang en de katholieken naar de geloofsafval”.

- ⁶ Pater Louis-Marie de Blnières, “Obéissance inconditionnelle?” in *Sedes sapientiae* n° 155 (printemps 2021), pp. 54-57.
- ⁷ Tekst van 11 oktober 1964 en gepubliceerd in *Lettres pastorales et écrits*, Fideliter, 1989, pp. 189-202.

BEDEVAART NAAR BANNEUX
ZATERDAG, 1 OKTOBER 2022

9u00: Rozenkransomwegang
Verschijningskapel

10u30: Gezongen H. Mis
Kerk “Maagd der Armen” - Biechtgelegenheid

12u30: Picknick of warme maaltijd
Hospitaliteit - “Notre Dame”
Soep + koffie : €5
Warme maaltijd* : volwassen €20 / kind €12 euro (< 12 jaar)

14u00: Vertrek naar Tancrémont (5 km)
Sint-Franciscuskapel

16u15: Aanbidding van het Heilig Kruis te Tancrémont

Koningin van de vrede

Bus* : vertrek om 7u00 aan Sint Jozefkerk - €12/per.
Reservatie voor 15 september voor de bus en maaltijd* en info : bruxelles.pelerinage@fsspx.be - 0472/37.13.69 - C. Windels
Om de bedevaart te steunen : IBAN BE43 0016 4233 6201 - VZW Pius X
www.fsspx.be

VERVOER UIT DE HEMELSTRAAT MOGELIJK

- Vertrek vanuit de Hemelstraat met het busje om 7u00
- Voor zover er plaatsen zijn
- Deelname in reisonkosten: 10€ p.p.
- Reserveren ten laatste op Do 29 sept.
- Priorij: 03 229 01 80 of per e-mail: hemelstraat.info@fsspx.be

EK-zomerkamp te Croy (NL)

Augustus 2022

Br. René Maria

Op 31 juli komen van uit alle hoeken van Nederland en Vlaanderen de jongeren van de Eucharistische Kruistocht naar Croy voor het zomerkamp. Het thema is de Romeinse Christenvervolging. Niet zo goed en aangenaam op het eerste gezicht ... Christenen worden gemarteld en gedood. Toch heeft het dapper ondergaan van de dood en de geloofsmoed van deze christenen als resultaat de bekering van steeds meer Romeinen tot het christendom. Tertullianus en latere kerkvaders zeggen het zo: "Het bloed van de martelaren is het zaad van het christendom". Iedere dag krijgen we bij de preek en de catechismus iets te horen over een kerkvervolging en enkele martelaren die erin uitblonken. Het eindigt met de vrijheid voor het christendom onder keizer Constantijn en zijn moeder, de H. Helena, en de installatie en uitbreiding van het christendom vanaf het jaar 315.

De jongens worden ingedeeld in vier cohorten van 7 personen met als patronen; de H. Laurentius, de H. Sebastianus, het Thebaanse legioen en Cyrus, Largus en Smaragdus. Iedere groep schildert een eigen wapenschild, wat nadien op hun standaard wordt geplaatst. Bij iedere overwinning krijgt het winnende cohort een extra schijf op hun standaard met de naam van het spel wat ze gewonnen hebben. We doen spelen als "de dikke Germaan Bertha", "begin een Romeins bedrijf" en "de grote christenvervolging", maken (soms) ons eten op ons tafelvuur en proberen zo onze chefkok Mr. De Clercq te evenaren. Volgens sommigen is het mooiste de 'tweedaagse', volgens anderen het kampvuur of de dropping. Tot aan het einde van het kamp blijft bij de jongens de strijd om het winnende cohort spannend, ondanks dat al enkele kinderen eerder moeten vertrekken.

Ook de meisjes kijken dankbaar op het kamp terug. Voor enkele weldoeners waardoor we in nieuwe tenten kunnen slapen, voor chefkok waardoor we elke dag heerlijk kunnen eten... Maar ook voor de leuke spelen. We doen heel wat bosspelen zoals bijvoorbeeld levend stratego en een ander spel waarbij we net zoals de H. Tarcisius de H. Hosties uit de handen van de Romeinen moeten houden en naar de gevangenen brengen. Een andere leuke activiteit is een ruiltocht waarbij we eten moeten ruilen om het nadien voor de leiding klaar te maken op het kampvuur. Ook vormen we op zaterdag 6 augustus een erehaag voor de begrafenis van de moeder van de boer op wiens veld we kamperen en bidden voor haar bij ons rozenhoedje. Voor de groten is er ook nog een tweedaagse, waarbij ze een doosje met 'relikwieën' moeten beschermen en de dropping.

Het belangrijkste echter is het geestelijk kader waarin alles plaatsvindt. Wij hebben een kapeltent op het terrein, waar we onze Heer iedere ochtend en avond groeten. Wat een intieme vreugde om aan het einde van de dag, na ons avondlied bij de vlaggenmast, in de kapeltent het "O Reinste der scheps'len" voor onze hemelse Moeder te zingen! Allen kijken wij daarom al uit naar ons kerstkamp.

Van woensdag 17 augustus tot zaterdag 20 augustus trekken 5 dappere jongemannen via Diest-Maastricht-Aachen naar de Schrijn van de Driekoningen in de Dom van Keulen. U ziet hen hier juist aankomen bij het einddoel.

CATECHISMUS

"Catechismusonderricht is onderricht geven in het geloof en de zeden van Jezus Christus; het is de kinderen Gods bewust maken van hun eigen oorsprong, hun waardigheid, hun bestemming en hun eigen plichten; het is in hun geest de beginselen en motieven van godsdienst, deugd en heiligheid op aarde, en dientengevolge van geluk in de hemel, neerleggen en ontwikkelen. Het onderricht van de catechismus is dus het meest noodzakelijke en het meest heilzame voor individuen, voor de Kerk en voor de burgermaatschappij; het is het fundamentele onderricht dat de grondslag vormt van het christelijk leven; waar het ontbreekt, waar het slecht onderwezen is, vegeteert de bovennatuurlijke oogst, ze vergaet en verdwijnt gemakkelijk." (Sint-Pius X, 1912)

Waarom is de christelijke leer de noodzakelijkste onder alle leringen?

De christelijke leer is de noodzakelijkste onder alle leringen omdat ze ons leert wat we moeten weten en doen om zalig te worden. — Mechelse catechismus (Les 1, vraag 3)

VOOR DE KINDEREN

Hemelstraat

- zaterdag om 8.30-9.30 u. (vanaf 10 september)

Sint-Amanduskapel (Gent)

- 1ste zaterdag van de maand: 9.30-10.30 u. (vanaf november)
- 1 woensdag per maand bij families

Bierbeek

- 3-maal per maand op woensdagnamiddag

VOOR MEER INFORMATIE vraag E.H. Bochkoltz l.bochkoltz@fsspx.email

VOOR DE VOLWASSENEN

Hemelstraat

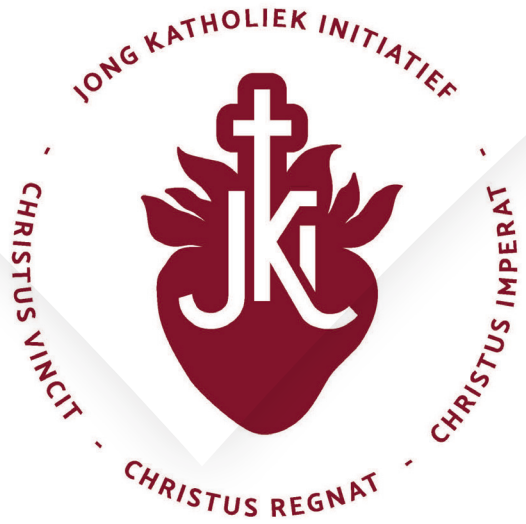
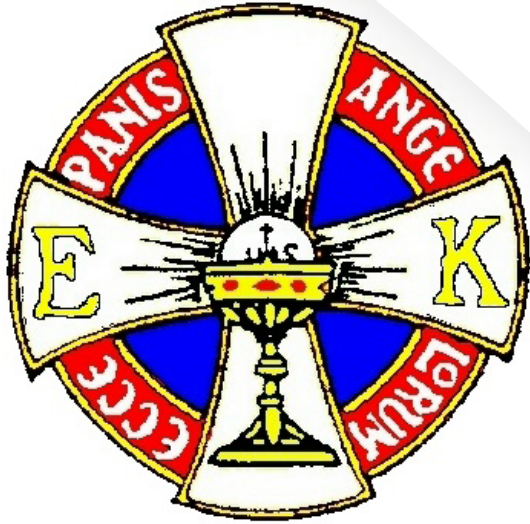
- vrijdag 19.20-20.20 (vanaf 21 oktober)

VOOR MEER INFORMATIE vraag E.H. Verlinden j.verlinden@fsspx.email

Sint-Amanduskapel (Gent)

- 1 keer per maand na de Zondagsmis (nog te bepalen)

VOOR MEER INFORMATIE vraag E.H. Bochkoltz l.bochkoltz@fsspx.email

Nieuwe toekomst voor E.K. en JKI in Vlaanderen

Ik heb de vreugde jullie aan te kondigen, dat we dit jaar terug met de EK (Eucharistische Kruistocht) en het JKI (Jong Katholiek Initiatief) van start gaan!

Onze kinderen en jeugd hebben meer dan ooit nood aan goede katholieke vriendschappen en gezond contact met Gods natuur.

Na enkele jaren van toenemend contact met ouders en kinderen via de catechismus en via de verschillende gezinsactiviteiten, zijn wij blij dat er heel wat families en jeugd de nood ervan inzien en ons gevraagd hebben voor hen iets te organiseren. Het droevig lot van veel kinderen en jeugd en jullie interesse aan de EK en het JKI drijft ons nu tot het terug van start gaan. Eerwaarde Verlinden heeft mij deze opgave toegewezen.

Een heleboel leuke activiteiten, in samenhang met een geestelijk thema, staan op het programma! Verschillende enthousiaste leiders en leidsters willen zich inzetten om de kinderen en de jeugd een mooi programma aan te bieden. "Wie de jeugd heeft, heeft de toekomst".

Sturen wij onze kinderen niet naar eender welke vereniging. Uw priorij wil voor u en uw kinderen een 'thuis' worden. Een thuis van geestelijke verdieping en hechte vriendschappen voor het leven. Onze kapellen zullen die kans nooit krijgen als u uw kinderen te pas en te onpas naar andere 'verenigingen' stuurt. Het is belangrijk dat onze kinderen en onze jeugd een levendige relatie krijgen met de parochie, zich thuis voelen in hun parochie, in hun jeugdvereniging, in hun kindervereniging.

Geef uw kinderen en onze jeugd deze mooie kans die hen wordt aangeboden.

De EK-samenkomsten zullen in principe iedere tweede zondag van de maand plaatsvinden in Antwerpen in aansluiting op de Hoogmis. In oktober gaan we van start. Voor de kinderen van Gent hopen wij vervoer naar Antwerpen met de hulp van de ouders te kunnen organiseren. De kampen blijven samen met Nederland doorgaan. Schrijf alvast in uw agenda de data van het kerstkamp: 27-29 december.

De toegelaten leeftijd voor de EK: 6 -15/16 jaar.

De data voor de JKI-samenkomsten zullen intern geregeld worden en aan alle geïnteresseerden doorgegeven worden. Het JKI zal in oktober van start gaan.

Onze internationale samenkomst met het JKI van Nederland staat wel al vast: het weekend van 9-11 december.

De toegelaten leeftijd voor het JKI: 15/16-30 jaar.

Voor persoonlijke vragen en informatie sta ik jullie altijd ter beschikking. Ik ben bereikbaar op het volgende e-mailadres: j.debruyjn@fsspx.email of telefonisch: 0499692903.

Eerwaarde De Bruyn

E.K.-vergaderingen in de Hemelstraat
ZO 9/10 – ZO 13/11

E.K.-Kerstkamp in NL
27/12-29/12

Historiek van de Kapel van het Allerheiligste Sacrament

Terreur onder Frans bewind (1794-1814)

Juffr. Griet Lucy Beldé, parochiaan en archeologe

Naar aanleiding van de restauratiewerken van onze kapel zal in deze rubriek het ontstaan en de geschiedenis van onze kapel worden belicht.

Om de historische omkadering van de oprichting van het klooster af te ronden worden nog een reeks feiten aangehaald van de verschikkingen tijdens de Franse bezetting in Antwerpen. In het bijzonder omdat alle religieuze instellingen en gelovigen toen vervolgd en belaagd werden en dit vanaf 1830 geleid heeft tot het ontstaan van vele nieuwe religieuze instellingen. De opsomming van de wreedheden de katholieken aangedaan, die hieronder volgt is helaas lang. De feiten werden beschreven door kanunnik Floris Prims vroeger stadsarchivaris van Antwerpen in zijn boek, "Antwerpen door de eeuwen heen".

In het begin van deze periode werd een kanunnik gefusilleerd omdat hij Franse priestersvluchtelingen had bijgestaan met misintenties. Kort daarna werden de kerk en het klooster van de Onze-Lieve Vrouwe-broeders aangeslagen en de kerk werd de 'Tempel van de Rede'. Deze eredienst werd ingevoerd alsook de 'decadi', de republikeinse kalender en er werd een 'vrijheidsboom' geplant. In de feestrede stond: "Verheugt u, ware Belgen; gij zijt Fransen, vrij geboren ..." Voortaan was de Decadi verplicht in plaats van de Zondag. Verder werd aan de pastoors medegedeeld dat al de plechtige berechtingen verboden waren. Ook baldakijn, bel en licht waren verboden. Knielen op straat voor de priester werd schuldig geacht. In 1795 begon men met de jacht op de klokken en alle koperen voorwerpen. In februari 1796 werd de Huidevetterskapel omgevormd tot de 'Tempel der Wet'.

De ijveraars van de Nieuwe Orde wilden de afschaffing van de kloosters naar de Franse revolutiewet. De Jacobijnse kern had te Parijs

gemeld dat de bevolking de kloosterafschaffing eiste. Als reactie werd er rondgegaan met een protestmanifest. Zij die tekenden werden gevangen genomen. In 1796 werden al de kloosters van de stad gesloten en hun goederen tot nationaal domein verklaard. In de kloosters werden 'gardiens' en spionnen geplaatst om het uitdragen van goederen te verhinderen. Aan de kloosterlingen werden bonnen gegeven waarmee zij nationale goederen konden kopen. Het aanvaarden van de bonnen gold als een erkenning van de Wet en het verbreken van de kloostergeloften. Op 16 december begon men met de uitzettingen in de Sint-Michielsabdij. Bij de predikheren, een dag later trad het volk zo woest op dat men stopte en verder ging bij de beggaarden en de carmelitessen. In 1797 verdreef men de augustijnen, capucijnen, minderbroeders, miniemen en celledoeders. Nog in 1797 werd beslist dat er noch koordienst, noch publieke Mis opgedragen mocht worden. De priesters kwamen enkel nog in burgerlijke klederdracht op straat. Agenten verwittigden de burgers, religieuze beelden aan de

huizen en op de pompen weg te nemen of ze zouden worden stukgeslagen. Op 24 september waren de kerken vol volk, doch er werd geen Mis opgedragen en er werd beslist de kerken te sluiten. Er werd in Parijs voor geijverd om de algemene deportatie te verkrijgen van de Antwerpse geestelijken. 30 september werd “Besloten zondag” genoemd. Het was de eerste dag dat alle kerk- en kapeldeuren verzegeld werden. Het werd een catacombentijd met onderaardse Mis en sacramenten. Een dertigtal priesters werden gedeporteerd; zij brachten een te gevaarlijk fanatisme teweeg. “De priesters waren de schuld van alles wat de gelovigen overkwam,” of nog “zij inspireerden de inwoners van haat tegen de republikeinse regering.”

Het ordekleed van de kloosterzusters werd streng verboden. Zij werden gesecculariseerd en uiteengejaagd. Op Goede Vrijdag in 1798 gingen velen naar oud gebruik naar de “Bloedweg”. Ze werden uiteengejaagd en zij die aan de Calvarieberg van Sint-Joris zaten te bidden werden opgesloten en vervolgd voor schennis van vrijheid van godsdienst ...

Een priester die een terdoodveroordeelde mocht bijstaan op het schavot “comme ami”, ging volgens Dargonne ‘te ver’ omdat hij de veroordeelde deed knielen om de absolutie te ontvangen. In augustus werden de kruisen van de kerken en de laatste religietekens weggenomen. Zo verdwenen ook het Sint-Salvatorbeeld op de kathedraal, alsook de beelden in de gevel van de Sint-Caroluskerk. Men gaf bevel op vastendagen de vismarkten te sluiten en op de ‘decadi’ werden de straten versierd, moesten de winkels sluiten en mochten er geen

rijtuigen door de straten rijden. Van de kathedraal wilde Dargonne een museum maken, maar heeft dit niet verkregen.

Op 6 maart 1799 werd de staat van beleg opgeheven en even later had generaal Bonaparte het Directoire afgesteld. Nu luwde de priestervervolging, maar de verkoop van nationale goederen ging voort. Stilaan mochten kapellen en kerken terug in gebruik worden genomen en de Heilige Mis mocht opnieuw worden opgedragen in de sacristie, achter gesloten gordijnen. De Sint-Walburgiskerk waarvan de fundamenten nog dateren uit de 10de eeuw en gelegen was binnen de Antwerpse burcht werd nog even gebruikt als militaire opslagplaats en werd later gesloopt. De kathedraal en de Sint-Andrieskerk waren zo zwaar geschonden dat ze een hele tijd niet meer gebruikt konden worden. De Sint-Joriskerk en de kerk van de begaarden werden afgebroken. Het Falconklooster, dat in 1792 was ingericht als militair gasthuis, ging een jaar later in de vlammen op. In 1810 gelastte Napoleon er de bouw van een infanteriekazerne en het gehele kloostercomplex dat teruggaat tot de 14de eeuw werd tot de grond afgebroken. Zes jaar later was de kazerne voltooid. Een deel van de gebouwen van het Sint-Michielsklooster werden afgebroken, de abdijkerk werd ingericht als arsenaal en de eeuwenoude bijhorende Sint-Martenskapel werd gesloopt ...

BRONNEN

Prims FL., *Antwerpen door de eeuwen heen*, Antwerpen 1951, p. 558-588.

Aankomst van E.H. De Bruyn in de Hemelstraat op het feest van Maria-ten-hemelopneming (15 augustus 2022).

De H. Maternus

14 september, † rond 130 of rond 320

Br. René Maria

De H. Maternus is de eerste geloofsverkondiger op onze bodem. Om zijn leven te beschrijven moeten we teruggaan naar de eerste eeuw, waarvan er nu nauwelijks nog schriftelijke bronnen bestaan.

Over het leven van Maternus bestaan er oude overleveringen, o.a. een die is opgeschreven door Goldscher, een monnik in Trier rond het jaar 900. Hij heeft het deels van nog oudere handschriften die hij tussen de puinen van Trier vond, die echter nu niet meer bestaan. Hier volgt kort zijn verhaal uit de *Acta Sanctorum*:

De Apostel Petrus bevestigt de kerk in Antiochië, en gaat nu naar Rome. Vanuit de hoofdstad zendt hij leerlingen door Italië. Petrus, verlicht door de H. Geest, wil na Italië ook Gallië en Germanië geloofsboden sturen. Daartoe wijdt hij Eucharius tot bisschop, Valerius tot diaken en Maternus tot subdiaken en zendt deze betrouwbare mannen naar het noorden. In de Elzas in het plaats Ehl wordt Maternus echter ziek en sterft. De andere twee begraven hem en keren direct terug naar Petrus om hulp te vragen. Petrus troost hen en zegt dat Maternus' tijdelijke dood zal leiden tot de bekering van velen. Hij geeft hun zijn staf mee om deze op de dode te leggen met de woorden: "*De Apostel Petrus beveelt u, in Naam van Jezus Christus, Zoon van de levende God, op te staan uit de doden.*"¹ Eucharius en Valerius snellen terug en doen zoals gezegd. Maternus staat op uit de doden, de heidenen rondom bekeren zich en later wordt daar een Verrijzeniskerk² gebouwd. Predikend trekt het drietal verder en bereikt Trier. Daar vereert men vele afgodsbeelden, waarbij door sommigen zelfs de duivel spreekt. Eucharius vermaant hen regelmatig geen duivelse stenen beelden te vereren, maar de schepper van hemel en aarde. Op een dag werpt een grote groep woedende burgers hen uit de stad en wil hen stenigen. Eucharius bidt onder tranen

tot God deze blinden te verlichten, hen barmhartig te zijn en hun verstand te openen voor de waarheid van de christelijke Godsdienst. Diegenen die hen wilden stenigen, staan als versteend en kunnen zich niet roeren. Na een uur vragen zij Eucharius hen te helpen en voor hen te bidden. Hij begint te bidden en plots kunnen zij weer hun gewone houding aannemen. Nu krijgen ze ontzag voor Eucharius en hij leert hen het Christelijk geloof. (...) Wonderen vergezellen zijn prediking, zodat een groot deel van deze belangrijke Romeinse stad zich bekeert. Drieëntwintig jaar bestuurt hij de stad, dan sterft hij en draagt op zijn sterfbed aan Valerius het bisdom over. Ook Valerius werkt zeer vruchtbaar in de hele streek, zodat in Germanië en Gallië het christendom zich uitbreidt. Na vijftien jaar wordt ook hij ziek en sterft omringt door zijn leerlingen en veel volk dat uit zijn mond zijn laatste richtlijnen wenst te vernemen. Hij wordt bij Eucharius buiten de stadsmuur begraven. Na Valerius neemt Maternus de taak over. Hij predikt in vele steden en gebieden het ware geloof in Christus, roept iedereen op de weg van het heil in te slaan, de deugden te

beoefenen en hij schijnt uit door wonderen. Daar waar hij ziet dat er een aantal gelovigen zijn, probeert hij een kerkje te bouwen. Niets doet hij uit eigen gezag, maar hij handelt eenvoudig en liefdevol voor allen, met enkel de grotere glorie van Christus voor ogen. Veertig jaar bestuurt hij het bisdom. Wanneer hij eens 's nachts bidt bij de graven van zijn twee voorgangers, ziet hij hen in een visioen met schitterende gewaden en kronen op hun hoofd. Zij zeggen Maternus, dat hij over drie dagen bij hen in de hemel zal zijn. Maternus verzamelt zijn leerlingen, zegt hen dat hij niet lang meer zal leven, bidt en beveelt zijn ziel aan God en sterft. Tot zover gaat het verhaal van Goldscher.

Maternus werkt veel in Keulen en Tongeren, waar hij door de bewoners als bisschop wordt gekozen. Zo verzorgt hij lange tijd de drie bisdommen Trier, Keulen en Tongeren. Daarom wordt hij afgebeeld met een kerk met drie torens of met drie mijters. Verschillende kerken in de Elzas, het Rijnland, de Onze-Lieve-Vrouwekerk in Tongeren, in Maastricht, Walcourt en andere kerken in de huidige bisdommen Luik en Namen hebben hem als stichter. Volgens de Naamse legende kwam Maternus er toen er juist een afgodspriester bezig was op de rots bij Samber en Maas een mensenoffer voor te bereiden voor de orakelende afgod Nam. De afgodspriester viel dood. 'Nam mutam' (=Nam zwijgt) verbasterde tot Namen. Maternus deed er een bron ontspringen, waar hij de bevolking in doopte.

Verschillende geleerde schrijvers, zoals Pater Longueval in zijn "Histoire de l' Eglise Gallicane", denken dat Eucherius, Valerius en Maternus in de derde en begin vierde eeuw niet door Petrus zelf, maar door een opvolger, naar het noorden zijn gezonden. Hun belangrijkste argument is dat er in de jaren 311- 314 in verschillende schriftelijke bronnen sprake is van een zekere bisschop Maternus van Keulen, die door keizer Constantijn gevraagd wordt om bij de concilies in Rome (313) en Arles (314) tegenwoordig te zijn. Keizer Constantijn wil de onenigheid in de Kerk met de Donatisten oplossen. Hun leer wordt veroordeeld, de eenheid is hersteld. Zijn handtekening (Maternus van Keulen) staat als derde onder die van de Paus.

Veel katholieke geleerden zoals Usuardus, Ado, Notker of uit latere tijd Bollandus en Henschenius houden vast aan de oude overlevering. Er zijn namelijk veel getuigenissen in de vorm van kerken met hun ontstaansverhaal uit totaal verschillende streken (de Elzas, Duitsland, de Nederlanden en Italië) die wat betreft Maternus overeenkomen dat hij wel degelijk opgestaan is uit de dood en leerling van St.-Petrus was. Paus Johannes XIII

schrijft in 969: "wij hebben vernomen, gelijk wij ook vroeger reeds gehoord en zelfs gelezen hebben, dat in de Kerk van Trier de Christengodsdiens een aanvang heeft genomen vóór de andere kerken in Gallië, en dat zij het begin van het katholiek geloof ontving door de heilige mannen Eucharis, Valerius en Maternus en andere evangeliepredikers welke de zalige Apostel Petrus te zijnen tijde gewijd, onderricht en daarheen gezonden heeft."³ Daaropvolgende pausen herhalen dit. Paus Innocentius III zegt: "De bisschop van Rome draagt daarom geen herdersstaf, wijl Petrus de zijne gezonden heeft aan Eucharis, de eerste bisschop van Trier, welke hij tegelijk met Valerius en Maternus bestemde om het Evangelie aan het Duitse volk te verkondigen. Maternus, die door de staf van de H. Petrus van de dood was opgewekt, volgde Valerius in de bisschoppelijke waardigheid op. De kerk van Trier bewaart tot heden (in 1612) toe deze staf vol eerbied."⁴ Daarom staat nu nog steeds in het Romeins martelaarsboek op 14 september: "Te Trier, de feestdag van de H. Maternus, bisschop, een leerling van de H. Apostel Petrus, die de bewoners van Tongeren, Keulen en Trier en andere naburige volken tot het geloof van Christus gebracht heeft."⁵

VOETNOTEN

- ¹ uit de *Acta Sanctorum* Vita SS. Eucharis, Valerii, Materni Caput I, 5k.
- ² Deze Verijzeniskerk op de plek waar Maternus uit zijn graf verrees werd in de 16e eeuw nog veel bezocht, in 1945 is zij door een bombardement verwoest. In de kerk van Benfeld is het zijaltaar en een glasraam aan Maternus gewijd.
- ³ Kronenburg, *Neerlands Heiligen in vroeger eeuwen*, blz. XXIII
- ⁴ Kronenburg citeert uit Migne. Patr. Lat. T. 217 c. 796 en 797. *De sacro altaris mysterio*. Lib. 1. Cap. LXII. Deze scepter is nu voor de helft in Keulen en voor de helft in Limburg an der Lahn.
- ⁵ Geciteerd volgens Kronenburg, blz. XXIV

BRONNEN

- *Belgique Catholique*, première partie, Saints et grants hommes du Catholicisme en Belgique (Hoofdstuk 1 en 4), par R.P. Smet S.J., Uitgeverij C.J. Fonteyn, Leuven 1852.
- *Neerlands Heiligen in Vroeger Eeuwen* door J.A.F. Kronenburg C.S.S.R., deel 1, tweede druk, uitgeverij F.H.J. Bekker, Amsterdam 1900.
- *Acta Sanctorum*, https://www.heiligenlexikon.de/ActaSanctorum/29_Januar.html
- *Les Petit Bollandistes vies des Saints ... d'après le Père Giry*, par Mgr. Paul Guérin, deel 11 (van 10 sept.-2 okt. bij 14 september, S. Materne), Uitgeverij 'Bloud et Barral', Parijs 1878.

Aankondigingen

ZO
11.9

Maria Bambinahulde

WO
14.9

Militia Immaculatae voor mannen

Bijeenkomst MI in de Hemelstraat (H. Mis om 20 u.)

ZA
17.9

Sportdag te Bonheiden

ZO
21.09

Kerkkuis in de Hemelstraat

9.00 - 12.00 u.

Info bij Broeder René Maria

ZA
1.10

Bedevaart naar Banneux

ZO
9.10

E.K.-bijeenkomst voor de kinderen in de Hemelstraat

MA
10.10

Mariale retraite in de Hemelstraat (gemengd)

tot 15 okt. – inschrijvingen op fsspx.be/nl

WO
19.10

Militia Immaculatae voor mannen

Bijeenkomst MI in Bierbeek (H. Mis om 20 u.)

ZO
6.11

Parochiemaaltijd in de Hemelstraat om 12 u.

ZO
13.11

E.K.-bijeenkomst voor de kinderen in de Hemelstraat

ZO
4.12

Sinterklaas

ZA
10.12

JKI Internationaal weekend

Tot zondag 11 december.

Zo 11 september 2022

Geboortefeest van de Moeder Gods
Priorij Hemelstraat, FSSPX

Maria Bambina Hulde

- 12u15 Processie naar de kloostertuin
- 12u30 Bloemenhulde
- 12u45 Picknick in de tuin, met verjaardagstaart
- 13u40 Processie naar de kerk
Rozenhoedje

9 t/m 17 september: **Verering v/d Kindsheid Maria**
met aangepaste gebeden bij het schrijn

FSSPX-BENELUX

➤ **10U 30**

VOETBALTOERNOOI

Inschrijving - 20€ per team - vóór 4/09
via bonheidenfsspx.be (Lunch mogelijk voor 3€)

➤ **14U VOLLEYBAL EN BASKETBAL**

➤ **15U KINDERVOETBAL**

➤ **18U 30 AVONDETEN**

6€ per volwassene - 3€ per kind
Huisgemaakte desserts zijn welkom

➤ **20U VEILLÉE**

Gezellig samenzijn rond een kampvuur

SPORTCENTRUM "BERENTRODE"
GROTE DOELSTRAAT 1
2820 BONHEIDEN
bonheidenfsspx.be
bonheiden.fsspx@gmail.com

FSSPX in de Benelux

1. Antwerpen Priorij van het Allerheiligste Sacrament

Hemelstraat 23, 2018 Antwerpen
Tel. : +32 (0)3 229 01 80
e-mail: hemelstraat.info@fsspx.be

Zon- en feestdagen
Gelezen H. Mis 7.30 u.
Hoogmis 10.00 u.

Weekdagen
Ma, Di, Do, Vr 18.30 u.
Wo 7.30 u.
Za 10.00 u.

Aanbidding Ma, Di, Do, Vr 17.00 - 18.30 u.

2. Gent Sint-Amanduskapel

Kortrijksesteenweg 139, 9000 Gent
Tel. : +32 (0)3 229 01 80

Zon- en feestdagen
Hoogmis 10.00 u.

3. Brussel Christus Koning Priorij

Eendrachtstraat 37, 1050 Brussel
Tel. : +32 (0)2 550 00 20
e-mail: info@fsspx.be

Zon- en feestdagen
Gelezen H. Mis —

Weekdagen
Gelezen H. Mis 7.15 u.
Dinsdag 8.30 u.

4. Brussel St. Jozefkerk

Square Frère Orban 1040 Brussel
Tel. : +32 (0)2 550 00 20

Zon- en feestdagen:
Gelezen H. Mis 8 u.
Hoogmis 10.30 u.

Weekdagen
Gelezen H. Mis 18.00 u.

5. Namen Kapel Saint-Aubain

Rue Delvaux 8, 5000 Namur
Tel. : +32 (0)2 550 00 20

Zon- en feestdagen
H. Mis 9.00 u., 10.30 u.

Weekdagen
Zaterdag 10.00 u.

6. Quiévrain Carmel du Sacré-Coeur

Rue des Wagnons 16, 7380 Quiévrain
Tel. : +32 (0)65 45 81 65

Zon- en feestdagen
Hoogmis 10.00 u.

Weekdagen
Gelezen H. Mis 8.00 u.

7. Steffeshausen Heilig Hartkerk

Steffeshausen 5, 4790 Burg Reuland
Tel. : +32 (0)80 420 197
e-mail: vog.pius5.asbl@hotmail.com

Zon- en feestdagen
Hoogmis 9.30 u.

8. Gerwen Priorij St. Clemens

Heuvel 23, 5674 RR Nuenen -Gerwen
Tel. : +31 (0)40 283 45 05
e-mail: stichtingsintjozef@fsspx.nl

Zon- en feestdagen:
Hoogmis 10.30 u.

Weekdagen
Ma, Di, Do 18.30 u.
Wo, Vr 7.15 u.
Za 8.30 u.

9. Leiden Kapel Onze Lieve Vrouw van de Rozenkrans

Sumatrastraat 197, 2315 BD Leiden
Tel. : +31 (0)40 283 45 05

Zon- en feestdagen
Hoogmis 10.30 u.

Weekdagen
Vr 19.00 u.
Za 9.00 u.

10. Utrecht Sint Willibrordkerk

Minrebroederstraat 21, 3512 GS Utrecht
Tel. : +31 (0)40 283 45 05

Zon- en feestdagen
Hoogmis 10.30 u.

Weekdagen
Vr 18.30 u.
Za 9.00 u.

11. Kerkrade (Duitstalig) Kerk St. Maria ter Engelen

Pannesheiderstraat 71,
6462 EB Bleijerheide/Kerkrade
Tel. : +31 (0)45 567 13 97

Zon- en feestdagen
Hoogmis 9.30 u.

De erediensten worden verzorgd door
de priesters van de Priorij St. Bonifacius
Bottroper Strasse 295,
D-45356 Essen
Tel. : +49 (0) 20 166 49 22

12. Luxemburg Kapel Saint Hubert

Lameschmillen, 3316 Bergem
Tél. : +352 (0) 6 21 37 84 14
Tél. : +32 2 550 00 20

Zon- en feestdagen
Hoogmis 8.30, 10.30 u.

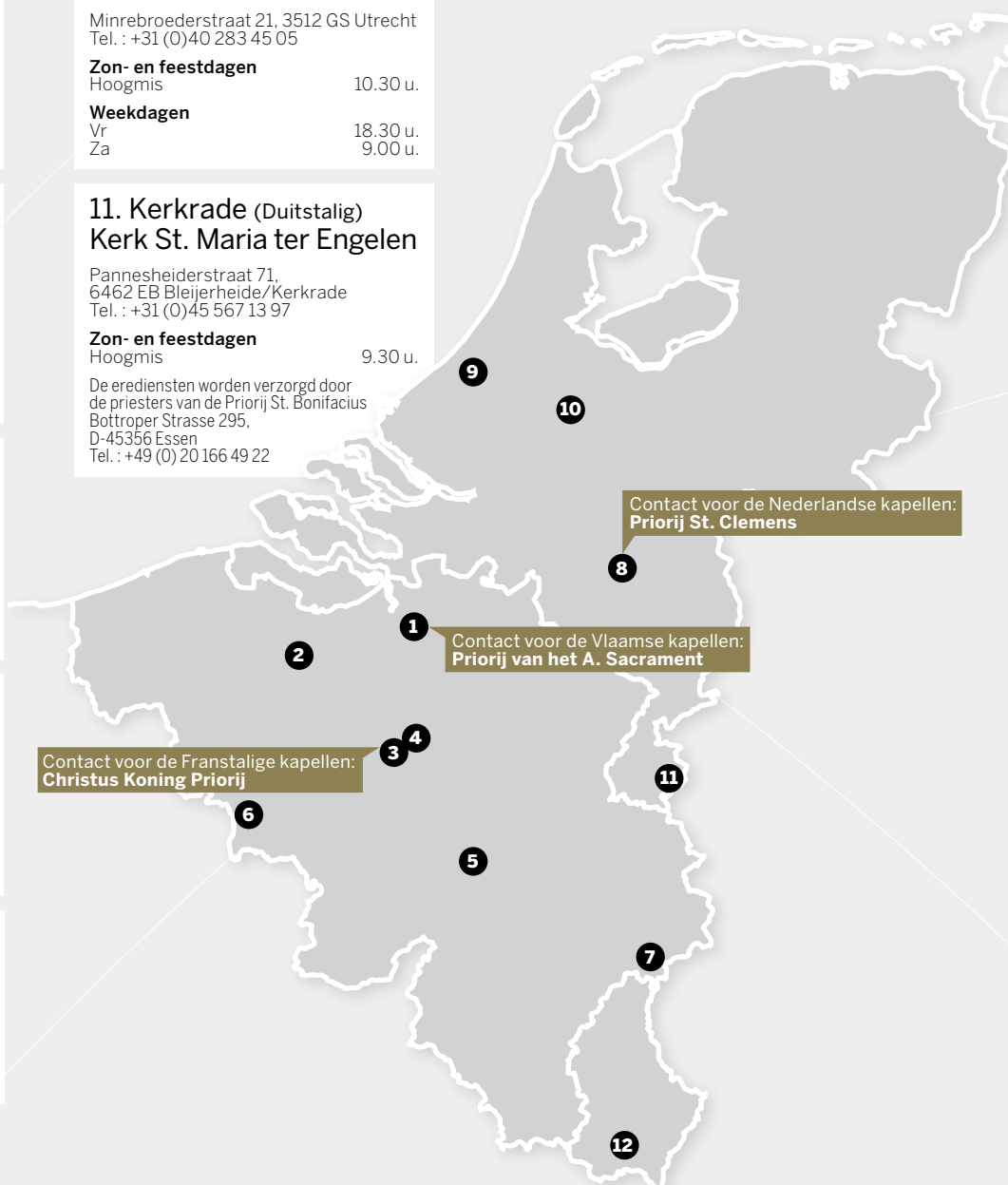
De Monstrans

is het mededelingenblad van de
Priesterbroederschap Sint-Pius X,
van de
Priorij van het Allerheiligste Sacrament,
Hemelstraat 23,
2018 Antwerpen.

Verantwoordelijke uitgever
E.H. Joseph Verlinden, Prior

De Monstrans wordt
u thuis opgestuurd,
indien u het ons laat weten.

Om de FSSPX in ANTWERPEN te steunen
IBAN : BE84 4062 0609 1159

Priesterbroederschap Sint-Pius X

F S S P X

De Priesterbroederschap Sint-Pius X (*Fraternitas Sacerdotalis Sancti Pii Decimi* – afgekort: FSSPX) is een internationale broederschap van bijna 700 priesters, gesticht in 1970 door Mgr. Lefebvre. Haar voornaamste doel is de vorming en ondersteuning van priesters. Zij heeft ook broeders, zusters en een derde orde voor leken.

Het doel van de Priesterbroederschap Sint-Pius X is het Katholieke geloof te bewaren in haar volheid en zuiverheid, door niets te veranderen, niets toe te voegen of niets weg te nemen van de waarheid, die de Kerk altijd heeft geleerd, en deugden ervan te verspreiden, vooral door het Rooms-Katholieke priesterschap. Een authentiek geestelijk leven, de sacramenten en de traditionele liturgie zijn de voornaamste middelen om de deugd en heiligheid te koesteren, en om het goddelijk leven van de genade tot de zielen te brengen.

De Monstrans probeert een kanaal voor het werk van de Priesterbroederschap Sint-Pius X in Vlaanderen te zijn om zielen te bereiken. We trachten te helpen om het geestelijk leven te verdiepen, de geschiedenis van het Christendom te begrijpen en het koningschap van Christus Koning in de Christelijke samenleving te herstellen in elk aspect.